

Intervenció del Sr. ANTONIO GINER GARGALLO, degà dels Registradors de Catalunya

Senyor President de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Senyor President de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Balears, Senyor Vicedegà del Col·legi de Notaris de Catalunya, amics, companys, i especialment familiars d'En Joan Verger,

Vull donar-vos a tots la benvinguda a la seu dels Registradors de Catalunya on aquesta tarda ens hem reunit per tributar un merescut homenatge a En Joan Verger i Garau, registrador de la propietat, notari, acadèmic, jurista i una excel·lent persona. Avui farem una glossa merescuda de les qualitats d'En Joan en cadascuna de les seves professions però jo he de destacar la seva qualitat personal, per damunt de totes les seves qualitats professionals i jurídiques.

La meva arribada a Barcelona l'any 1994 és coetània amb la jubilació d'En Joan com registrador de Barcelona. La jubilació és, tant per a notaris com per a registradors, una mena d'espasa de l'Arcàngel Sant Gabriel que ens expulsa del paradís de les professions jurídiques. En aquesta situació són molts els que s'aparten de la vida jurídica. Lluny d'això, En Joan es va convertir en un dels més assidus assistent al seminari dels dimarts als Centre d'Estudis Registrals. Allí el vaig conèixer i vaig aprendre molt de la seva saviesa jurídica. Recordo els seus esforços per explicar-nos qüestions relacionades amb els censos, institució de la qual era un dels mestres, o algun fideïcomís complicat que inunden els llibres dels nostres registres. Els seus comentaris, sempre moderats, les seves opinions, sempre entonades amb molta humilitat, eren d'una gran utilitat als joves acabats d'arribar a aquesta professió.

Recordo també la il·lusió amb que va rebre el seu nomenament com a membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, primer registrador en assolir-ho. Tots els companys vàrem rebre la notícia amb gran alegria i ens vam trobar excel·lentment representats en la seva persona. Tot i la seva edat i la seva darrera fràgil salut, sempre el trobàvem als actes públics de l'Acadèmia als que érem convidats.

Per això és de justícia que aquesta tarda ens reunim en aquesta seu, entre companys i amics, per recordar i estimar a un dels nostres companys.

EN RECORDANÇA DE JOAN VERGER GARAU

(1924-2011)

Vull, en primer terme, agrair l'Il·lustre Col·legi de Registradors de Catalunya, concretant-ho en les persones del seu Degà Antonio Giner Gargallo, del President del Centre d'Estudis Registrals, José Luis Valle Muñoz i l'ex degà Antonio Cumella Gaminde que hagin assumit la part més important d'aquest homenatge a Joan Verger Garau.

Probablement els hi corresponia perquè Joan Verger fou fonamentalment un Registrador, però ha estat amb molta generositat que han acollit la proposta coincident del Col·legi de Notaris, ja que Joan Verger exercí també aquesta professió, respecte del qual l'agraïment es concreta en el seu Degà Joan Carles Ollé Favaró, el Vice-Degà José Alberto Marín Sánchez i l'ex Degà Robert Follia i Camps, també de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Balears, en la persona del seu President, Miquel Masot Miquel i de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, que n'honoro en presidir i a la que també avui representa el seu ex President Robert Follia.

Només unes breus paraules per tal de glossar la figura de Verger, en general però especialment en l'àmbit acadèmic. Vaig tenir uns molts lleugers contactes amb Joan Verger quan jo estava encarregat d'una de les dues Càtedres de Dret Civil a Lleida i ell exercia la seva professió en aquelles terres de Ponent i col·laborava en la docència universitària. Els contactes foren més intensos quan primer el Conseller Ignasi de Gispert i després el Conseller Bassols ens cridaren per a col·laborar en la preparació de la Llei 13/1984 de 20 de març i el Decret Legislatiu 1/1984 de 19 de juliol, sobre la Compilació del Dret Civil de Catalunya i quan tots dos passarem a formar part de la Comissió Jurídica Assessora. Les nostres relacions es refermaren amb motiu de la reiterada comú assistència a les reunions de l'Instituto Español de Derecho Foral i a les Jornades de Dret Català de Tossa, a les que assitia acompanyat de la seva estimada esposa.

També recordo la seva participació al Simposi en ocasió del XXV aniversari de la Compilació celebrat a Lloret de Mar

No parlaré perquè no em correspon de la seva activitat professional com a Registrador, professió que exercí durant 24 anys i com a Notari, carrera a la que va dedicar 19 anys de la seva vida. Només ho faré com a jurista, com acadèmic i com a defensor del dret i la cultura de Catalunya i de Mallorca

Fou elegit acadèmic l'any 1995. Era durant el meu primer mandat i vaig veure clarament que era hora que un Registrador ocupés un setial a la nostra Corporació. Val a dir que el Col·legi de Registradors, del qual aleshores era Degà Fernando Méndez va aplaudir la idea i la seva candidatura.

El 24 de març de 2003 va llegir el discurs d'ingrés amb el títol "Avaluació crítica de la recent normativa estatal i de la possible normativa autonòmica sobre els recursos contra la qualificació dels Registradors de la Propietat", que fou contestat per l'Acadèmic i Notari José-Luis Mezquita del Cacho.

Sempre tingué una participació activa en els treballs de l'Acadèmia. Assistia molt assíduament i efectuava valuoses aportacions. Recordo que el dia 27 de gener de 2009 jo vaig presentar una comunicació sobre la figura de Finestres i en parlar de la Universitat de Cervera vaig al·ludir de passada a un jesuïta, Bartomeu Pons que fou braç dret de Finestres en moltes coses. Verger em va facilitar, no sense unes gotes de noble sentiment d'orgull, la dada de que havia nascut a Algaida i era, per tant, coterrani seu; i, a l'ensem m'informà que la seva obra principal "Las tesis de Calatayud" havia estat recentment (1992) reeditada i em va deixar el llibre que en llegir-lo em vaig adonar estava ple de subratllats i notes d'en Joan.

Va estar també un gran defensor del dret i de la cultura catalana i del dret i la cultura balear. Estava convençut de la germanor dels uns i de les altres. És sabuda la seva implicació a l'Obra Cultural Balear de la qual fou Vicepresident i m'agrada recordar com fins i tot en el seu discurs d'ingrés a l'Acadèmia, al recordar el jurista que dona nom a la seva medalla,

Guillem de Vallseca, que participà al Compromís de Casp, aprofità l'avinentsa per a doldre's de que de la important reunió en aquesta Ciutat aragonesa fossin exclosos els compromissaris del regne de Mallorca.

Dues, si vostès volen, anècdotes, però ben significatives de la categoria de Joan Verger en el terreny de cultura i de la ciència jurídiques i del seu capteniment en ordre al seu compromís en relació amb uns territoris, Mallorca i Catalunya, que tant va estimar.

Per tots aquest motius, l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya se sent molt satisfeta de participar, a títol institucional i mitjançant la intervenció del nostre ex President Robert Follià i Camps, en aquest acte d'homenatge, a qui fou un dels seus membres més preuats, Joan Verger i Garau, que al Cel sigui.

Barcelona, 24 de novembre de 2011